

ALL IN 1

MADE IN CHINA

ČARODĚJNICKÝ

MAJÁLES

SKUTEČ
2014

WEB ČASOPISU

WWW.ALLINONE.TODE.CZ

OMLUVA

Omluvte prosím náš redakční tým, který byl v posledních týdnech velmi zaneprázdněn přípravami na studentské oslavy jara, a proto v tomto speciálním čísle nejspíše nenajdete vaše oblíbené rubriky. Příští číslo již bude opět „ALL IN ONE“!

REDAKČNÍ TÝM

Šéfredaktor:

Jakub Kľofát

Pedagogický dozor:

Viktor Kořístka

Redaktoři:

Jakub Pavliš, Jana Pavlišová, Kristýna Birinyi, Tereza Čermáková, Adéla Zvárová, Petr Chvojka, Petra Vrbová, Jáchym Kovář, Jakub Hledík, Klára Mauerová, Karolína Vodvářková, Tereza Spilková

Korektoři:

Jakub Kľofát

MAJÁLES JE JIŽ MINULOSTÍ

30. duben tento rok pro Skuteč neznamenal pouze oslavy pálení čarodějnic, ale hlavně také studentský majáles, který se tento rok poprvé konal pod názvem Čarodějnický Majáles 2014.

Majáles byl vždy tradiční skutečskou akcí pořádanou zdejšími gymnázii, kterou navštěvovaly stovky lidí, avšak v posledních letech jeho úroveň a velikost rapidně klesla. Studenti Skutečského gymnázia proto tento rok spojili síly s Městem Skuteč a společně oživilo tradici zdejších majálesů.

Studentské oslavy jara odstartoval majálesový průvod studentů v

maskách, v jehož čele putovala májka, která byla vztyčena na skutečském náměstí. Celý průvod se poté přesunul do samotného dějiště letošního Čarodějnického Majálesu, kterým byl areál Městských sportovišť ve Skutči. Zde se v průběhu dne na podiu vystříдалo 11 hudebních skupin, jako například Dukla vozovna, Jedna ku jedný, nebo Pomalu Plující. Připraven byl i bohatý doprovodný program v podobě adrenalinového vystoupení Ultimate Ramp Show, kreslíře Jana Honzy Lušovského, vystoupil také loutkařský spolek Ahoj, nebo kouzelník Standa.

Čarodějnický Majáles 2014 se díky skvělému počasí, sponzorům a všem organizátorům opravdu vydařil a důstojně tak oslavil příchod jara do Skutče.

Jakub Klofát

Fotografie z Čarodějnického Majálesu 2014 naleznete zde:

www.facebook.com/fotopavlik

www.facebook.com/UltimateRampShow

zdroj: Radek Pavlík

PÍŠI PRÓZU DO ŠUPLÍKU

Kdo by nechtěl vyzpovídat si svého češtináře? Vybrali jsme několik otázek, na které nám odpovídal pan profesor, Viktor Kořístka, z GSŘMR ve Skutči. Jak odpovídal, to se můžete přesvědčit níže.

Co si myslíte o studentské příloze v Chrudimském deníku?

„Zatím vyšla jenom jednou, ale myslím si, že je to rozhodně dobrá věc, protože studenti mají možnost se nějakým způsobem zviditelnit ve větším prostoru, než jsou školní časopisy. Teď mají možnost spolupracovat s nějakým seriózním deníkem celokrajského zaměření a mají možnost si vyzkoušet různé publicistické útvary.“

Myslíte si, že psaní článků napomůže studentům v dalším vzdělávání?

„Určitě. Nemyslím přímo vzdělávání, že by jenom získávali nějaké znalosti, ale hlavně zkušenosti s pravidelnou a časově vyměřenou prací. Získávají jistou disciplínu, kde musí v určitém časovém horizontu napsat nějaký článek a pokud se to opakuje pravidelně, tak si vytváří jisté pracovní návyky.“

Zpozoroval jste nějaký literární talent na naší škole?

„Ano. V kvintě se mi začíná jevit, jako zajímavý autor Antonín Vodvárka, který má dobré nápady. Dokáže vytvořit dobrý příběh. Vedle Antonína určitě Markéta Štikarová, která také dobře píše. V sextě, tam bych možná zmínil Rudu Požára. V septimě Tereza Čermáková, částečně, alespoň co se týká filmových recenzí, líbí se mi Kuba Pavliš. Jistý talent s prací, se slovem, s pointováním a vtipem má i Kuba Hledík. Ještě bych zmínil Petru Vrbovou, která také zajímavě píše. To je, co se týká těch nějakých výrazných talentů, asi všechno.“

Jak jste prožíval svá studentská léta?

„Tak asi jako hodně studentů. Rozepře s některými učiteli, neoblíbenost některých předmětů, první lásky. Takové hledání a nenacházení se.“

5. Jaký předmět byl Váš nejméně oblíbený?

„Předměty přírodovědného zaměření, takže matematika, fyzika a

chemie, tam jsme si nějak nerozuměli.“

Přispíval jste i Vy sám, jako student do nějakého média?

„U nás tehdy ještě žádné třídní časopisy nevycházely. Pokud jsem někdy přispíval, tak to už jsem byl na vysoké škole. V sobotním Svobodném slovu začala vycházet kulturní příloha. Do každé té přílohy jsem pravidelně posílal články, vyšly mi tam nějaké otištěné věci, ale že bych pravidelně někam přispíval, to ne.“

Pokoušel jste se někdy o psaní poezie nebo prózy?

„Poezie ne, já jsem spíše zaměřením prozaik než poeta. Na vysoké škole jsem absolvoval kurz tvůrčího psaní, každý týden jsme vytvářeli text a pak jsme vytvořili společnou práci, kterou jsme pak nazvali Z jednoho kusu dřeva. Občas si napíšu něco sám, tak říkajíc do šuplíku.“

Využíval jste někdy prózu, jako způsob dvoření se ženám?

„Ne.“

Jste proslulý svou sbírkou knih.

Kolik výtisků činí Vaše sbírka?

„Přesně to spočítané nemám, ale po jistých redukcích bych se zastavil někde na čísle kolem tisíci.“

Jaký byl nejdražší výtisk, který jste si pořídil a jaký má pro Vás největší historickou hodnotu?

„Váchalovská monografie a potom Šumava umírající a romantická, to byly asi cenově nejnáročnější knihy. Cení si Váchalů, co doma mám a knih souvisejících s českou modernou.“

Podářilo se Vám někdy okouzlit ženu svou rozsáhlou sbírkou?

„Jako že si zvu ženy, zda by se nešly podívat na mou sbírku knih? To jsem nikdy nedělal.“

Líbí se Vám vaše práce, nepřemýšlel jste někdy o kariéře žurnalisty nebo literárního kritika?

„Nemohu říct ani absolutně ano, ani ne. Někdy se hodina povede a člověka to napopne. Prostě jako každá práce s lidmi, která je na jedné straně nabízející, ale která zároveň člověka opotřebovává. O kariéře žurnalisty ani literárního kritika jsem nepřemýšlel. To už pak znamená být deformován tou profesí a nečíst s radostí, ale s pracovním nasazením.“

Děkujeme za rozhovor.

Kristýna Birínyiová a Jáchym Kovář

BAROCCO SEMPRE GIOVANE & GABRIELA DEMETEROVÁ

Díla slavných umělců v jedinečném prostředí

zdroj: www.gabriela-demeterova.cz

V neděli 6. dubna 2014 se v rámci festivalu Tomášková a Nováková hudební Skuteč uskutečnil koncert slavné houslové virtuosky Gabriely Demeterové a komorního souboru Barocco sempre giovane, jehož uměleckým vedoucím je slavný violoncellista Josef Krečmer. V poutním chrámu Panny Marie na Chlumku v Luži zazněly skladby od světových hudebních autorů A. Vivaldiho, G.P. Telemanna a H. Purcelliho. Vstupenky na tento nevšední hudební

zážitek byly zcela vyprodané. Účinkující byli na konci vystoupení od posluchačů obdařeni dlouhým potleskem ve stoje.

Jana Pavlišová

Plakát festivalu:

hudební Skuteč
Tomášková a Nováková
2. března – 4. května
2014

G. VERDI: FIDOLETTO
Městský divadlo Olomouc
12. března – 18. března / Kultura Klub Student

P. I. ČAJKOVSKÝ: LABUTÍ JEZERO
Městský divadlo Olomouc
18. března – 24. března / Kultura Klub Student

KARNEVAL ZVIRAT
Kulturní středisko Poutník
1. dubna – 7. dubna / Kultura Klub Student

HUDBA MÉHO MOBILU
Kulturní středisko Poutník
1. dubna – 7. dubna / Kultura Klub Student

NOC NA KARLŠTEJNĚ
Kulturní středisko Poutník
1. dubna – 7. dubna / Kultura Klub Student

PAVEL ŠPORKL A GIPSY WAY
Kulturní středisko Poutník
1. dubna – 7. dubna / Kultura Klub Student

SMETANOVŮ TRIO
Kulturní středisko Poutník
1. dubna – 7. dubna / Kultura Klub Student

„JO CENU VÍTEZSLAVA NOVÁKA“
Kulturní středisko Poutník
1. dubna – 7. dubna / Kultura Klub Student

BAROCCO SEMPRE GIOVANE & GABRIELA DEMETEROVÁ
Kulturní středisko Poutník
6. dubna – 12. dubna / Kultura Klub Student

VIVALDI CAROLLIS QUARTUS
Kulturní středisko Poutník
12. dubna – 18. dubna / Kultura Klub Student

G. VERDI: LA TRAVIATA
Kulturní středisko Poutník
18. dubna – 24. dubna / Kultura Klub Student

WAGNER: DIE WALKÜRE
Kulturní středisko Poutník
24. dubna – 30. dubna / Kultura Klub Student

A. DVORÁK: TE DEUM
Kulturní středisko Poutník
30. dubna – 6. května / Kultura Klub Student

J. SVĚCENÝ, M. DVORÁK: WYLDIANNŮ
Kulturní středisko Poutník
6. května – 12. května / Kultura Klub Student

L. V. BEETHOVEN: SYMPHONIE Č. 9 D. MOLL OP. 125
Kulturní středisko Poutník
12. května – 18. května / Kultura Klub Student

ORIENTAČNÍM BĚŽCŮM ZAČALA NOVÁ SEZÓNA

Skutečské koupaliště se na jeden den proměnilo v závodní prostory. V sobotu se zde totiž odehrával první závod Ligy Vysočiny v orientačním běhu. Běželo se v dosti atypickém terénu zásadně ovlivněném lidskou činností. V prostoru se nachází značné množství pozůstatků po těžbě kamene: přístupné i zatopené lomy, jámy, vrstevnicové a kamenné detaily. Navíc byla průběžnost snížena velmi častým podrostem. Oproti teplému týdnu bylo počasí o poznání chladnější, naštěstí se ale závod obešel bez deště. Mezi desátou a jedenáctou hodinou vyrazily do lesa dvě stovky závodníků poměřit se s tratí, kterou jim přichystal stavitel Jan Krejsa. V hlavní mužské kategorii se s téměř pětakilometrovou tratí a dvaceti sedmi kontrolami nejlépe popral Vít Bravený z oddílu SK Žabovřesky Brno s náskokem deseti sekund na druhého Marka Prášila z Třebíče. Na pomyslné stupně vítězů se ještě vešel třetí Matěj

Kamenický (OK Lokomotiva Pardubice). Na ženy v jejich hlavní kategorii čekaly rovné čtyři kilometry a devatenáct kontrol. Nejrychlejší byla s náskokem necelých dvou minut Petra Škodová (OK Lokomotiva Pardubice). Za ní doběhla oddílová kolegyně Alena Voborníková a třetí již s výraznou ztrátou skončila Iveta Králová z Jiskry Havlíčkův Brod.

Jakub Hledík

Jakub Hledík se při běhu věnuje i cvičení Zumbi

RELAX

s Petrou Urbovou

“Múzy by měly básníkům přidělovat taky koše na papír.”

/A. Brie/

Bludičkovitá lampa a pobledlá obrazovka notebooku rámovaly obrys dívky, která u stolu cosi psala. Po chvíli se zarazila, prolétla očima papír a vzápětí ho zmuchlala a odhodila za sebe s nadávkou šťavnatou tak, že kanál na ulici za oknem stydlivě zašoupal poklopem.

Prostě to nešlo. Srdce a krev tepaly myšlenkami, které se jen draly ven. Jenomže někde mezi konečky prstů a čtvrtkou papíru se všechny ty střípky a nápady rozplizly v hejno utahaných a bezduchých slov. Rýmy se kroutily v křečích; nálada chrápala, až se okenní tabulky třásly, a pokud šlo o rytmus, ten to vzdal úplně a zašel radši někam na pivo. Ručička na hodinkách přeskočila a den se překlopil do druhého. Dívka zhnušeně pustila tužku a zajela rukama do vlasů. Upila chladnoucího čaje a podala si nový list papíru.

„Tak naposled,“ zavrčela odhodlaně.

Kousek za ní si kdosi povzdechl. Na posteli seděla malá okřídlená postavička s rozčepýřenými vlásky a průhledným párem apartních křídel. Byla to múza – nebo spíš múzka a v oboru inspirace byla vlastně začátečnice. Byla tak mladá, že by ji za normálních okolností ani do terénu nepustili, ale na skřítkím personálním už se dlouho nedostávalo zaměstnanců, a taky byli vysíláni i ti méně vhodní. Ta holka u stolu byl její první případ a vílka si musela sebekriticky přiznat, že se jí zatím moc nedaří.

„Tak a mám toho dost, jdu spát!“ ozvalo se od stolu a múzka smutně sledovala, jak dívka mačká další papír a hází ho slepě za sebe. Víla rezignovaně posunula koš o dvacet čísel doleva, takže ostře nabitá papírová koule skončila v něm a ne na koberci.

„No aspoň tady nebude binec,“ pomyslela si, než se rozplynula do noci.

ČÍNOU

s Petrem Chvojkou

Aby člověk porozuměl zemi, kam jede a mohl částečně pochopit mentalitu lidí, kteří tam žijí, musí být připraven a mít nastudováno spoustu informací již z domu.

Informace:

Čína je obrovská země, patří jí čtvrtá příčka v rozloze na světě, ale zároveň to je nejlidnatější stát. Je proslulá vynálezem porcelánu, papíru, kompasu a střelného prachu. Čína se pyšní údajně jedinou stavbou na Zemi, která se dá pouhým okem pozorovat z vesmíru. Tohle všechno, co píší, zní velmi dobře, ale Čína má i svoje temné stránky a místa. Má bohatou a dlouhou historii, která je protknutá miliony mrtvých lidí.

V Číně se snad dá najít úplně vše. Pouště, hory, nížiny, největší a nejvýše položenou náhorní plošinu na světě, to je pouze malý výčet věcí, které můžeme najít v Číně.

Moje cesta

3.4.2014 - 23.4.2014

Naše doprava do Pekingu

Do Pekingu jsme odletěli z Dubaje (Prha-Dubaj-Peking) ve čtyři hodiny ráno obrovským Airbusem A380 letecké společnosti Emirates a v Číně jsme přistáli pozdě odpoledne (let trval 8 hodin). Po přistání nás čekala tradiční nekonečná fronta na imigračního úředníka, který kontroluje víza. Pekingské letiště je třetí největší letiště na světě. Ačkoli leží mimo Peking, není složité se z něho dostat přímo do centra města. Je několik možností:

1. letištním vlakem Airport Express (25 CNY)
2. jet letištním autobusem k vlakovému nádraží (16 CNY) a taxi si chytnout až ve městě. My jsme se rozhodli jet vlakem. Že to bude s místní angličtinou velmi složité jsme zjistili hned při naší první konverzaci. Bylo to s jednou ochotnou paní, která nám chtěla pomoci v metru. Ukázal jsem jí adresu psanou v latině i v čínštině, protože někteří Číňané neumí latinu, ale nakonec nám poradila. Po dlouhé cestě jsme se dostali do naší uličky, kde jsme byli ubytováni. Musel jsem nakonec uznat, že ta ulička ve starém hutongu byla opravdu maličká, sotva pro jedno auto.

Naše ubytování v Pekingu

Měli jsme rezervaci v malém hotýlku v těsné blízkosti hlavního vlakového nádraží (mimořádně v tomto hotelu byl ubytovaný světově zná-

mý novinář Edgar Snow) a nachází se v jedné staré uličce (tzv. hutong).

Neděle 6.4.2014:

Dopoledne jsme navštívili Chrám nebes, což je místo, kde kdysi císaři vyzývali nebesa, aby jim dopřála lepší zítřky. Jinak je to prý nejrozsáhlejší chrámový komplex na světě, je tam rozmístěno několik staveb v obrovském parku. Protože byla neděle, byl v tomto parku nespočet lidí, kteří tam odpočívali, nebo provozovali nějakou zálibu. Byli tam například 3 saxofonisté, kteří tam spolu nacvičovali. Překvapilo mě, že mají místo not nějaká čísla a z těch dokázali zahrát jazzový hit z USA. Dále tam byly různé cvičební, taneční a sportovní kroužky a plácek, kde lidé hromadně zpívali písně. Nejzajímavější však byla seznamovací burza. Zde byli starší lidé, kteří hledají pro

svá vnoučata, nebo děti nějaké partnery. Prý proto, že mladí hodně pracují a nemají čas chodit někam za seznámením. Takže jedni vystavovali inzeráty, jiní je četli a pak si třeba vyměňovali fotky a kontakty. Takových inzerátů tam byly stovky, takže výběr veliký. Pozorováním lidí jsme ztratili dost času, ale nakonec jsme i ten chrám navštívili. Je to několik monumentálních dřevěných staveb obklopených nyní kvetoucím parkem. U východu jsem se snažil procvičovat čínská čísla při smlouvání. Poté jsme

ještě navštívili bubnovou věž, ze které se vydávala oznámení bubnováním na velké bubny. Také jsme shlédli představení bubeníků. Následně jsme se šli projít do hutongů, což jsou typické uličky starého Pekingu. Tam žijí běžní Číňané. Vypadá to tam strašně, až tam si člověk uvědomí, jak se, tady u nás, máme dobře.

...Pokračování v příštím čísle časopisu!

Petr Chvojka

Tento cestopis byl sepsán na přání pana učitele Viktora Kořístky.

DUBEN 2014

ALL in 1

PŘÍŠTÍ ČÍSLO VYJDE 1. ČERVNA 2014